

Joann Sfar & Lewis Trondheim

Donjon

DE VULKAAN VAN KWANSUIS

UITGEVERIJ

M

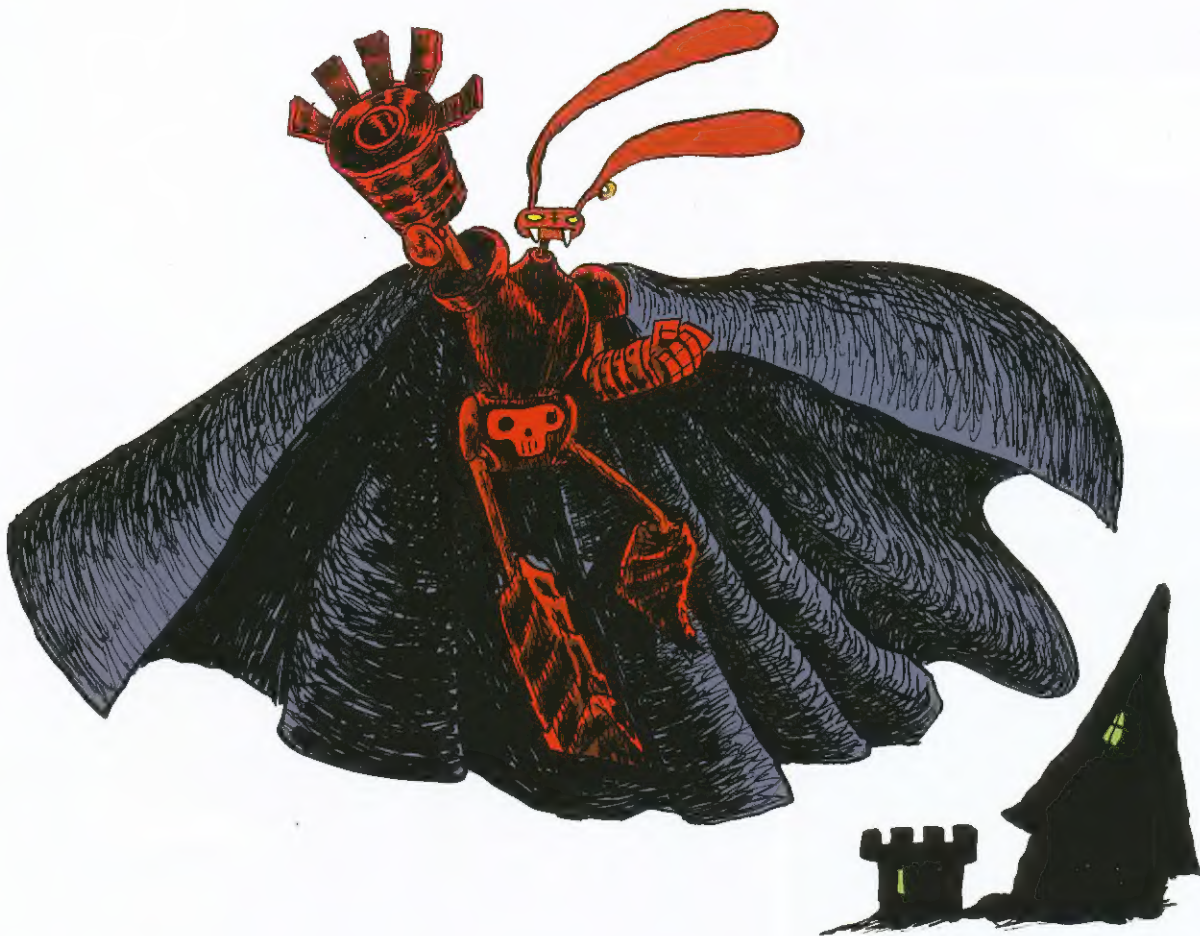

Joann Sfar & Lewis Trondheim

Donjon

AVONDSCHER 102

De VULKAAN van KWANSUIS

UITGEVERIJ **M**

Waarom laat u me niet naar mijn
voorvaderen gaan?

Waarom vullen mijn
longen zich niet met
water?

Wat zegt u?...
Ah, juist!

...en u hebt niemand anders gevonden om
die taak te volbrengen dan een oude,
blinde man?

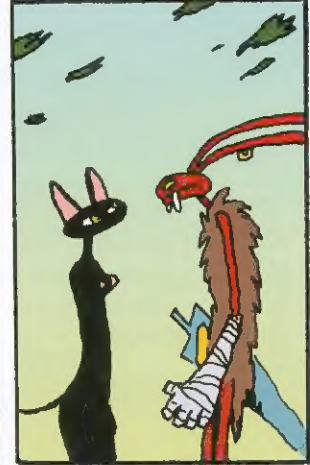

Aardig van je dat je met ons meegaat naar de Grote Khan.

Ik ben niet aardig... Ik heb gehoord dat er een reuzenvleermuis is in het Zwarte Kasteel.

En aangezien de Ridders van de Avondschemer in dat donkere deel van Terra Amata wonen. Ik heb ook behoefte aan een gids. Net als u.

Vreemd. Waarom noemen ze zich niet de Ridders van de Nacht?

Dat weet ik niet. Misschien waren er andere idioten die al zo heetten.

Nou ja, ik sla die vleermuis in elkaar en dan ga ik weer.

Mm... als de Grote Khan je tenminste laat gaan... Want het is zijn persoonlijke ros.

WAT?!

Je hoorde best wat ik zei.

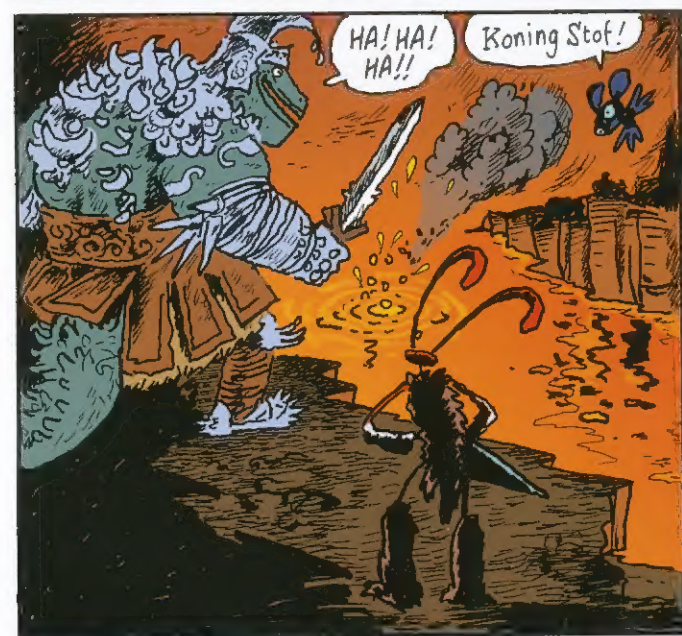
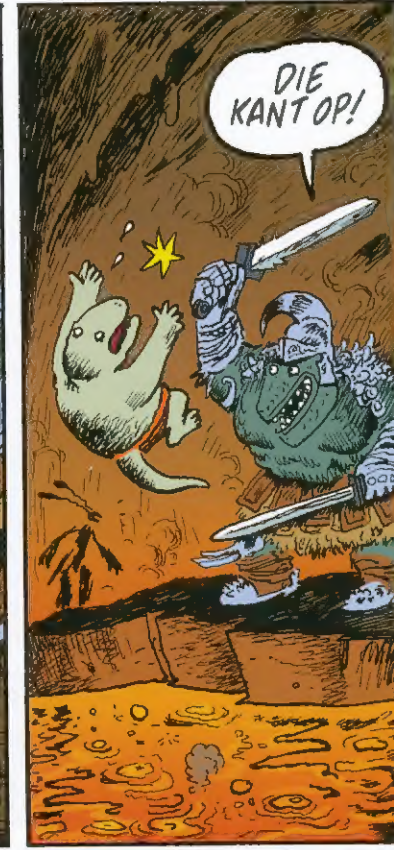
Vooruit, we gaan hierlangs.

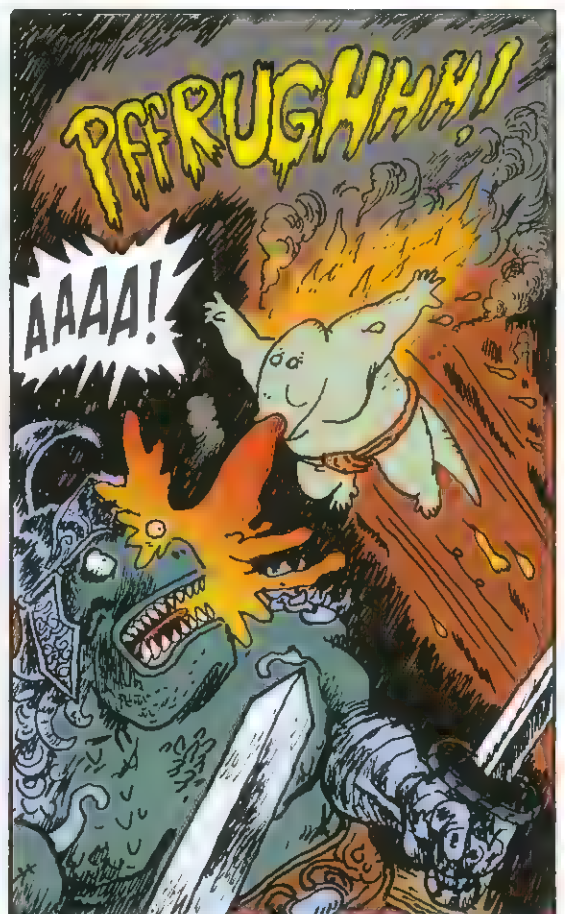
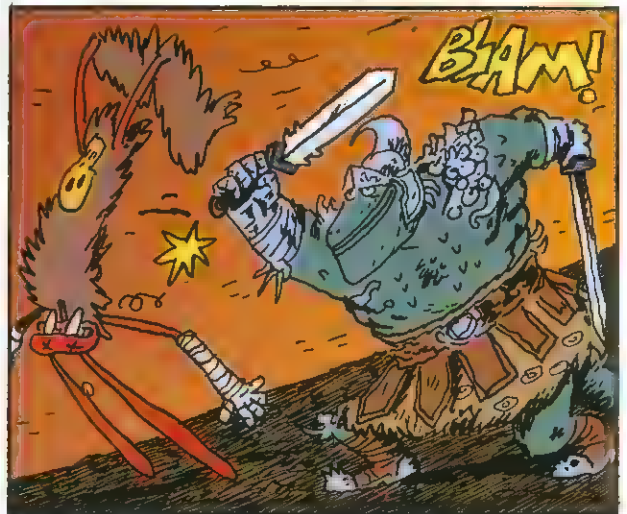
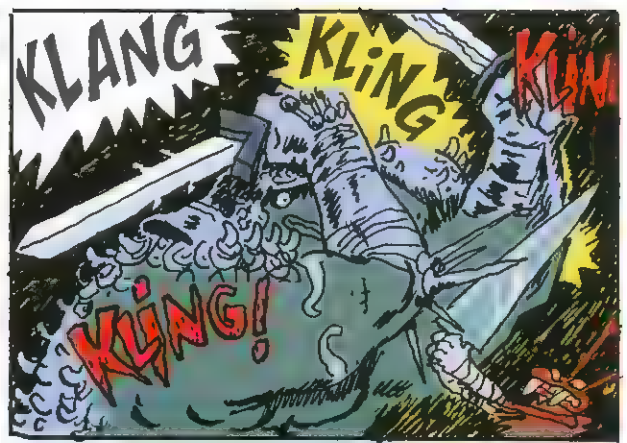
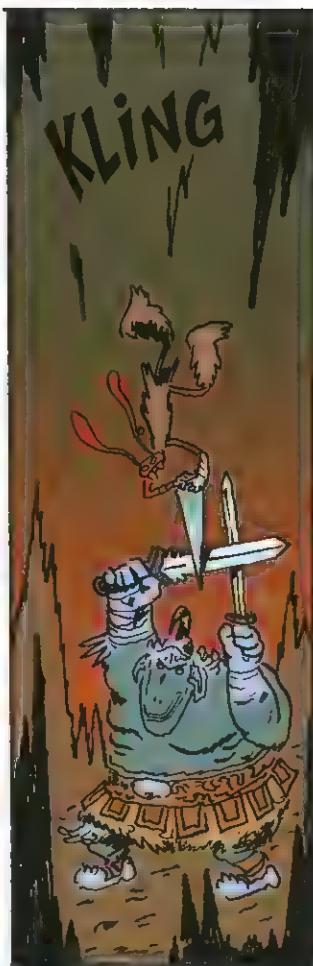
WAT GAAN WE DAAR DOEN? HET IS DAAR PIKDONKER!

Dit is mijn rijk.

BRAAAAAH!
JE HEBT
M'N BEK
VER-
BRAND!

G... TCHAC

Ik hoop niet dat je
'm gedood hebt.

Ik hoop van wel.

Uw Tong Deum
was weer geniaal.

Het was geen Tong
Deum. Ik had gewoon
wat lava in m'n mond
bewaard.

HA!

Het was dus niet zo moeilijk...

Hé! Hov op, zei ik je!

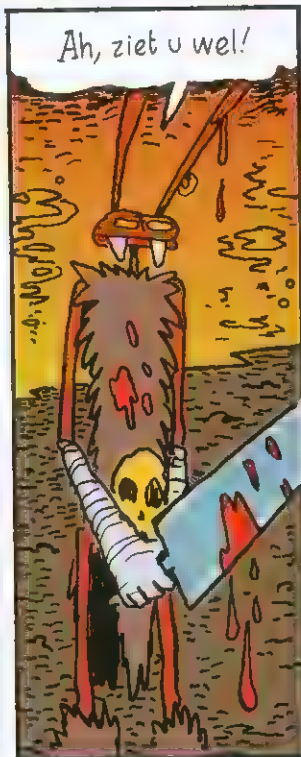
TCHAC!
TCHAC!
TCHAC!

Deze grotten zijn
erg veranderd. Vroeger
was hier geen lava.
We hebben hem nodig
om ons te gidsen.

Vooruit, soldaat. Breng
ons naar je
meester.

Over
m'n
lijk.

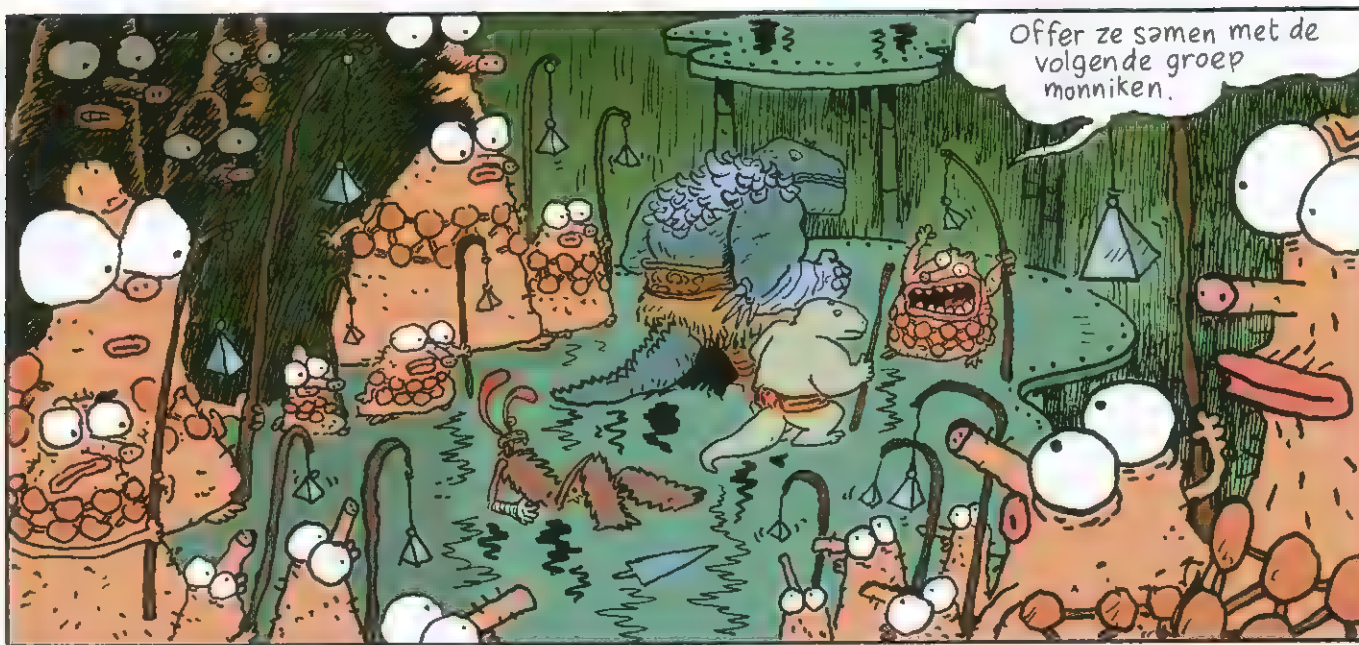

Ah, ziet u wel!

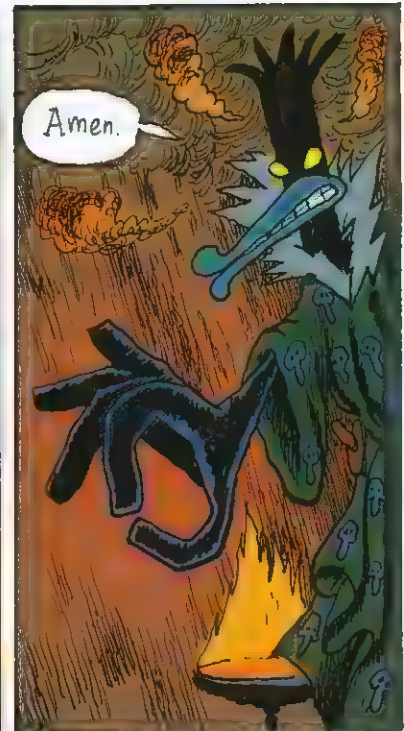

Goed... dood hem.

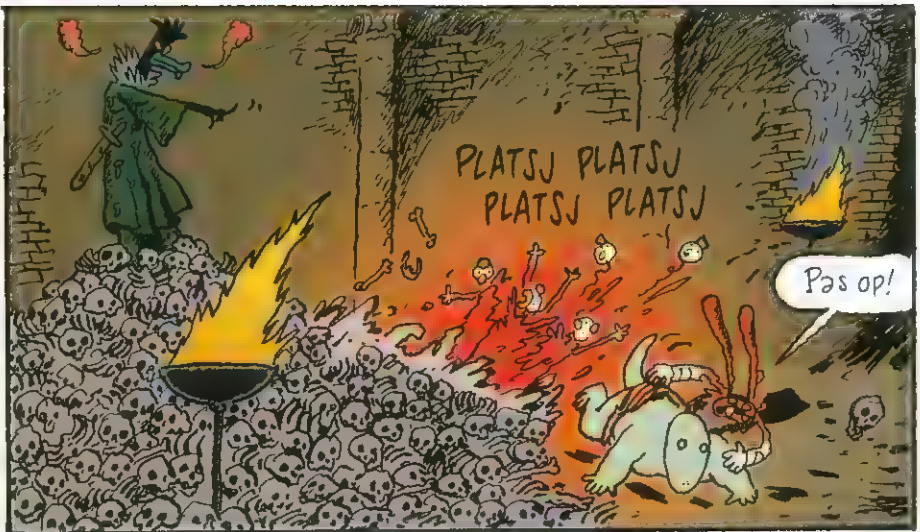

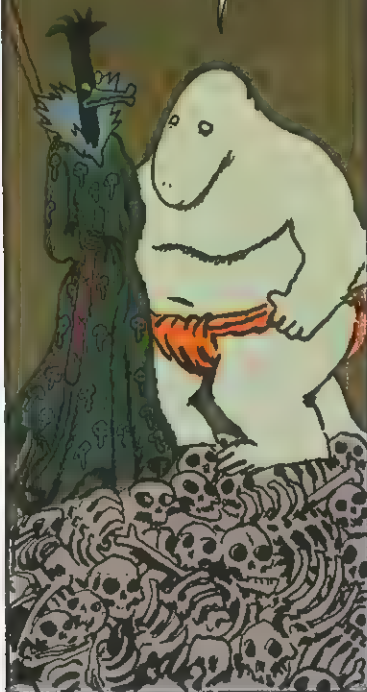

Je ziet er goed uit
voor een dode,
Marvin.

Ja. Dat vinden
mijn vrienden
ook.

Als je bent teruggekomen
met weer dat oude verhaal,
dan kun je meteen weer ver-
trekken.

Ik ben blind,
Herbert, maar jij
hebt stront in
je ogen.

Nee. Ik laat je niet zeggen
dat het offer van mijn
leven vergeefs is
geweest.

Marvin de
Rode! Kijk
omhoog.

Ik heb met groot geduld de zeven Voorwerpen van het Lot verzameld. Dat was mijn levensdoel: de wereld afreizen om deze zeven artefacten te vinden, waarvan de gebundelde kracht mij de gelegenheid geeft om in mij de zwartheid te verzamelen.

Tss... Hang niet de held uit.

Jawel! Want met het Kwaad als bondgenoot, houd ik de wereld in stand met de kracht van mijn geest. Ik heb de planeet verhinderd om te draaien. En zo voorkom ik het uiteenvallen ervan.

Je lult maar wat, Herbert.

Je hebt nooit de wereld afgereisd om de Voorwerpen van het Lot te zoeken... Ze konden voor jou de pot op.

Niet vloeken in de kerk.

Omdat 'n stel idioten zo nodig jouw zwaard wilde hebben, zijn de andere Voorwerpen van het Lot je zomaar in de schoot gevallen.

En hoe meer je er had, hoe meer sukkelde dat aantrok, dus kom niet aanzetten met dat levensdoel van jou. Jouw levensdoel was om lol te maken met je vrienden en als je mijn advies wilt, moet je ophouden te geloven dat de last van de wereld op jouw schouders drukt.

Maar hij drukt op mijn schouders.

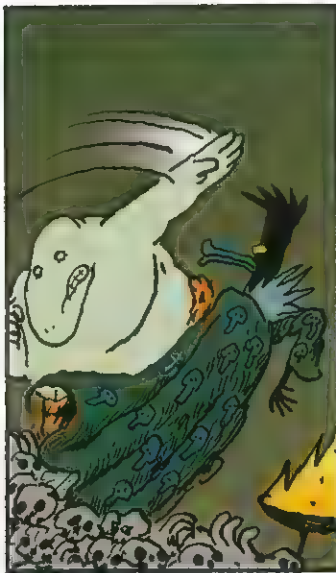
Ontdoe je er dan van.

Als ik me ervan ontdoe, raakt de planeet uit balans. Ga weg. Ik weet wat ik moet doen.

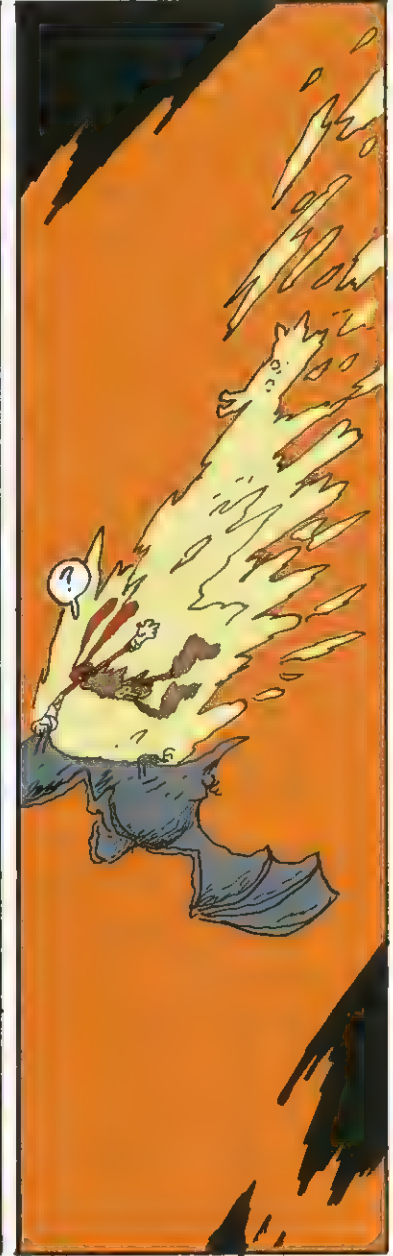
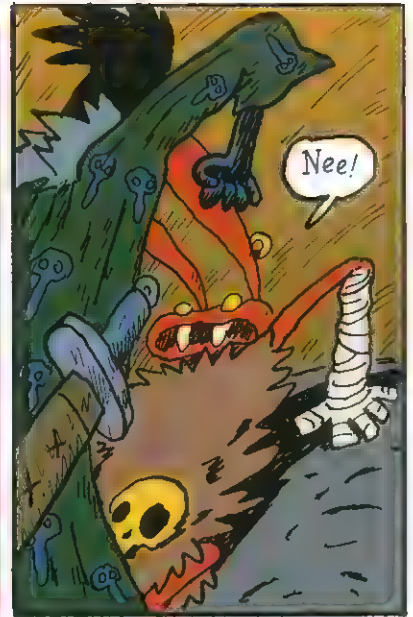

Dan moet ik je doden.

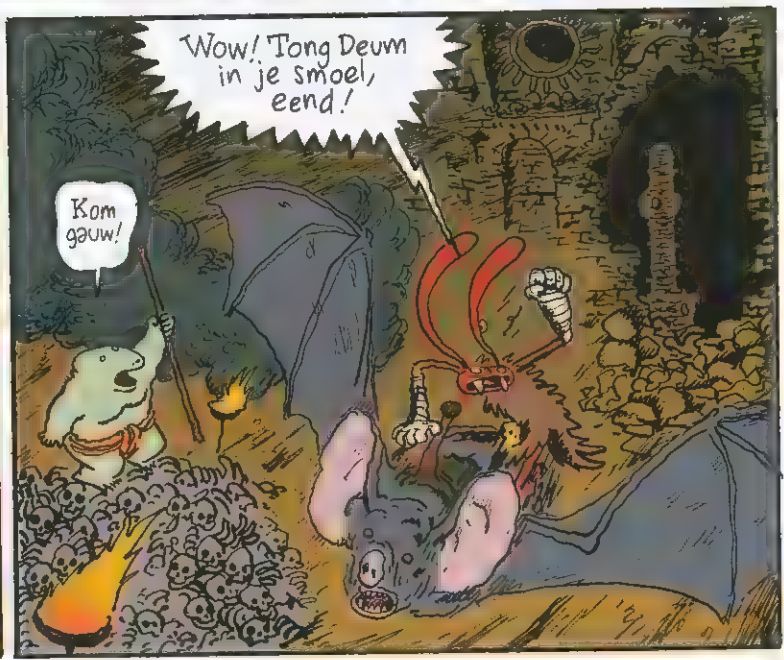
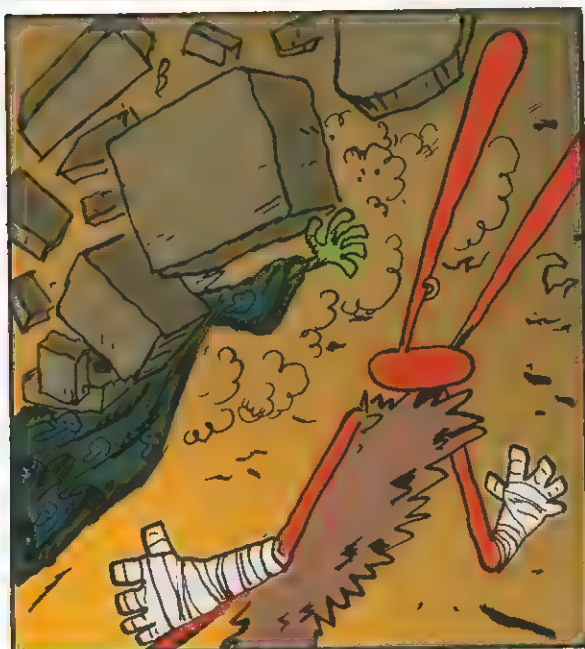
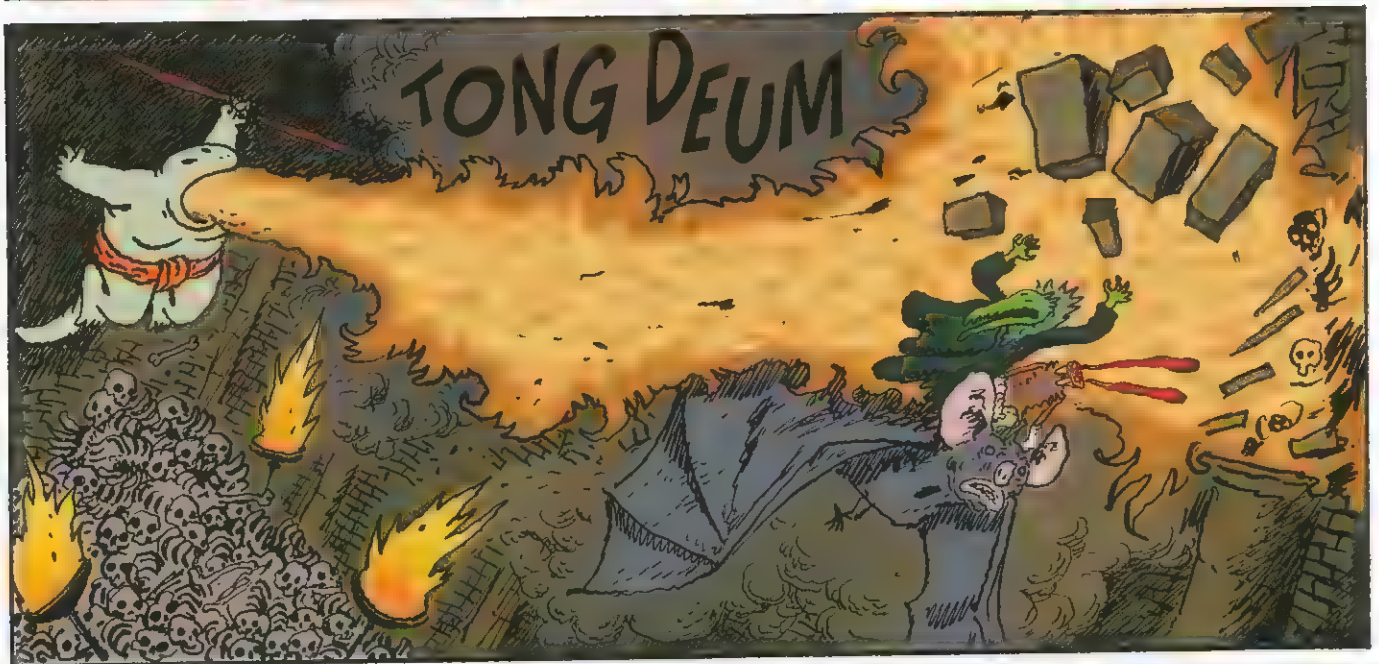
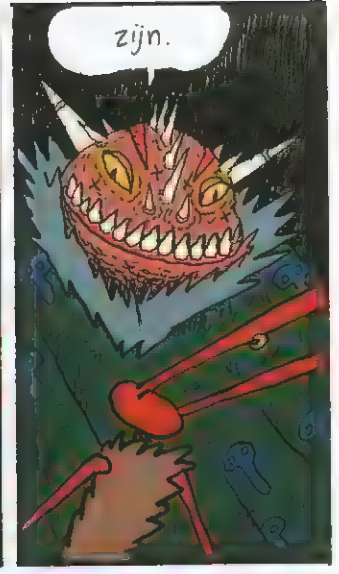
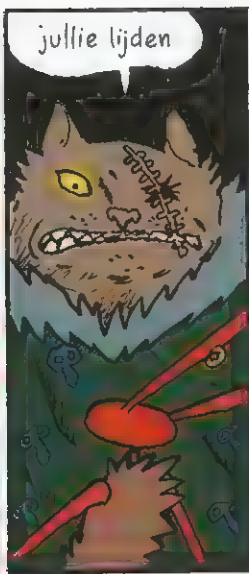
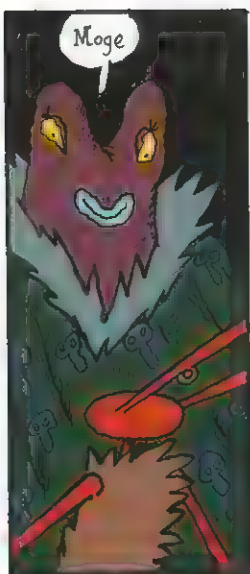

Waarom hebt u 'm niet afgemaakt?

Herbert moet
gedood worden,
niet een van de
anderen.

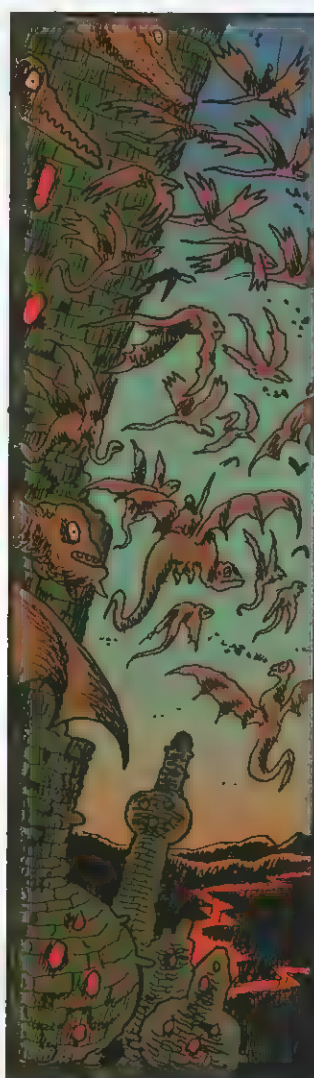
Soldaten!

Wachters!

Krijgers!

De jacht is geopend.

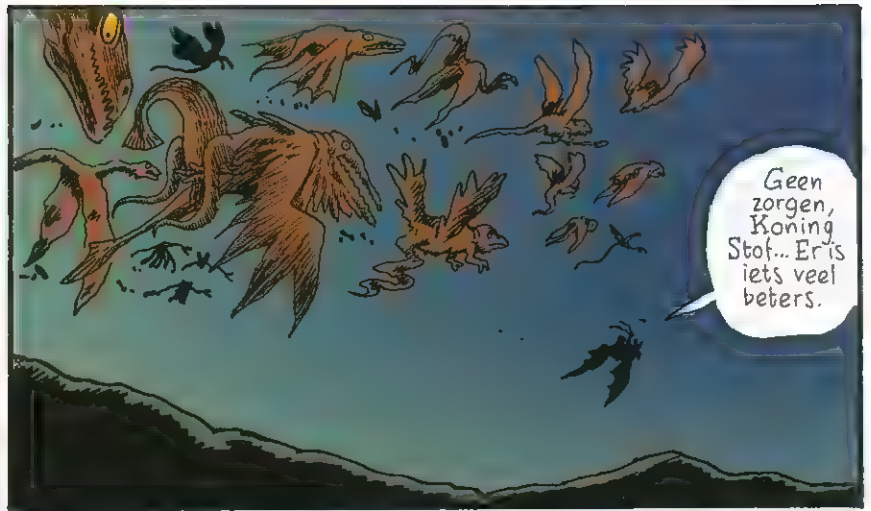

We worden ge-
volgd, Koning Stot.

Ah... Met
z'n hoe-
velen zijn
ze, Marvin
de Rode?

Eh...
zo ver kan
ik niet
tellen.

Werken met nitro-glycerine ligt gevoeliger dan met dynamiet, Groothertog.

Ik weet dat ze komen. Ze hebben geen keus.

Bomba!

Bomba!

Groothertog! Het rijdier van de Grote Khan nadert.

Mmm... een onverwacht bezoek... Typisch iets voor mijn vader.

Hij wil onze verdediging testen.

Bereid snel een militaire parade voor. Ik wil iets indrukwekkends, iets onberispelijks. De ridders moeten hun beste wapenrusting dragen.

En laat ze hun nitro-geweren meenemen!

De nitro-geweren zijn nog niet afdoende getest, Groothertog.

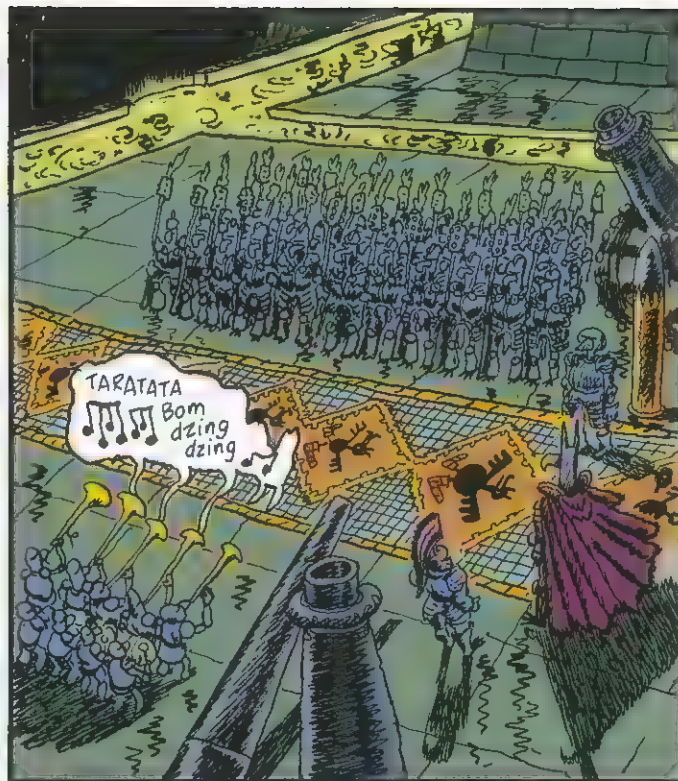
Dat doet er niet toe. Als mijn vader er maar in gelooft.

De vleermuis komt eraan.

Goed...Laat de trompetten schallen.

TARATATA
Bom dzing dzing

Wat doet hij?

Laat 'm niet te dicht bij het kasteel landen. Anders zien ze ons misschien.

Hij gehoorzaamt niet... Hét is alsof hij de weg kent... We gaan recht op een binnenplaats af, waar het krioelt van de ridders.

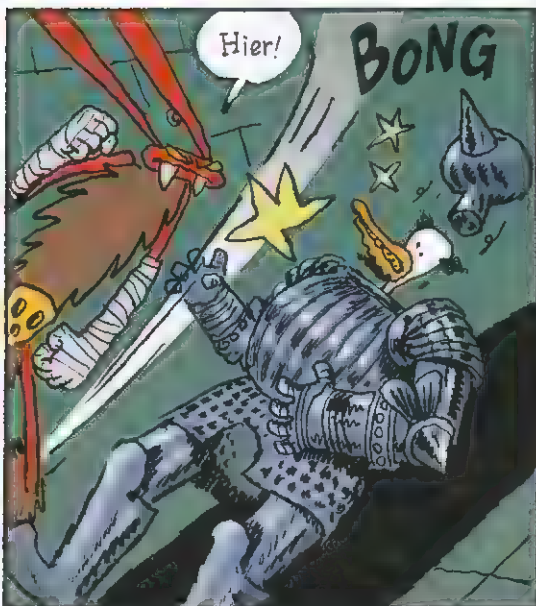
Keer om,
@!#!
Keer om!

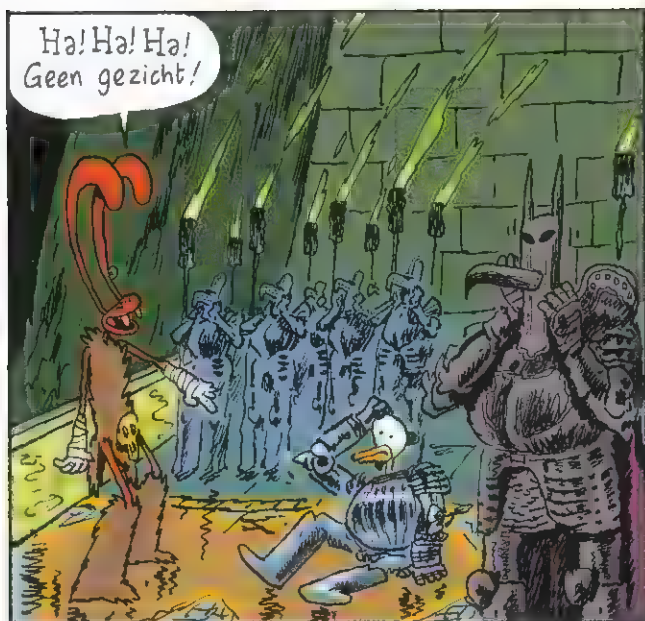
Shit! Shit!
Shit! Niet daar naartoe, zei ik!

PomPom dzing dzing

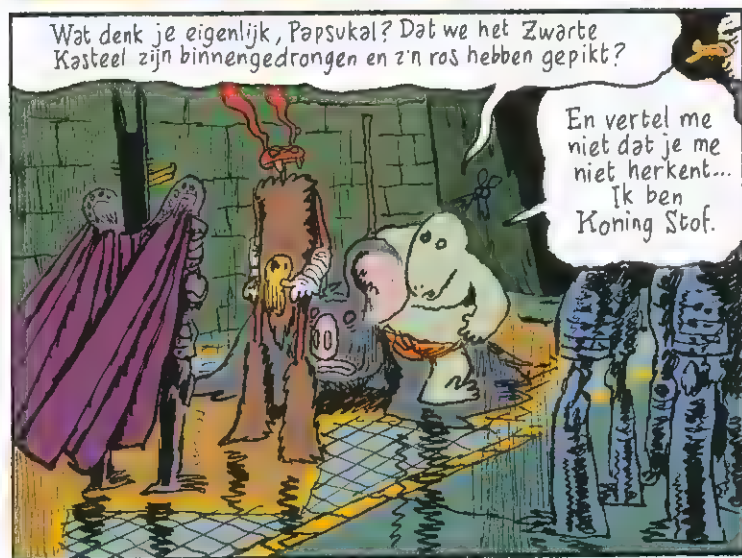

Ha! Ha! Ha!
Geen gezicht!

Ik herhaal mijn vraag... Wat doen jullie
op het ros van de Grote Khan?

Waaah... Het
zijn allemaal
eenden.

Wat denk je eigenlijk, Papsukal? Dat we het Zwarte
Kasteel zijn binnengedrongen en z'n ros hebben gepikt?

En vertel me
niet dat je me
niet herkent...
Ik ben
Koning Stof.

Koning Stof
is dood.

Je bent niets ver-
anderd. Je weet nog
steeds alles beter.

Wat is het doel
van je bezoek?

...

De katmannen van het dorp in het
bos achter het Rijk van de Olfs.
De Grote Khan zei dat ze be-
vrijd moesten worden.

Waar
heeft hij
het over?

Het zal wel dat
dorp van Kosjakse
smeden zijn,
Groothertog.

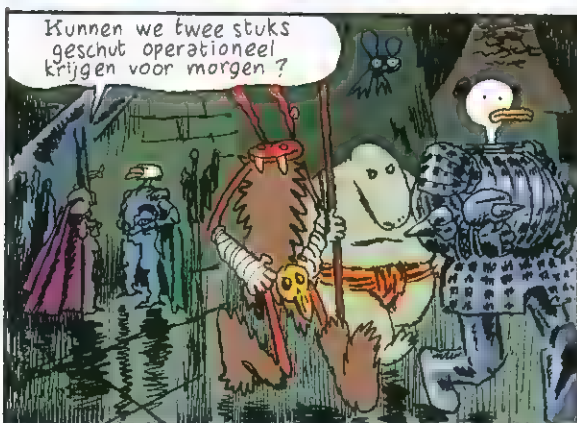
Ja, ja... natuurlijk. Wees zo goed
binnen te treden. Dan gaan we
onderhandelen.

46
70

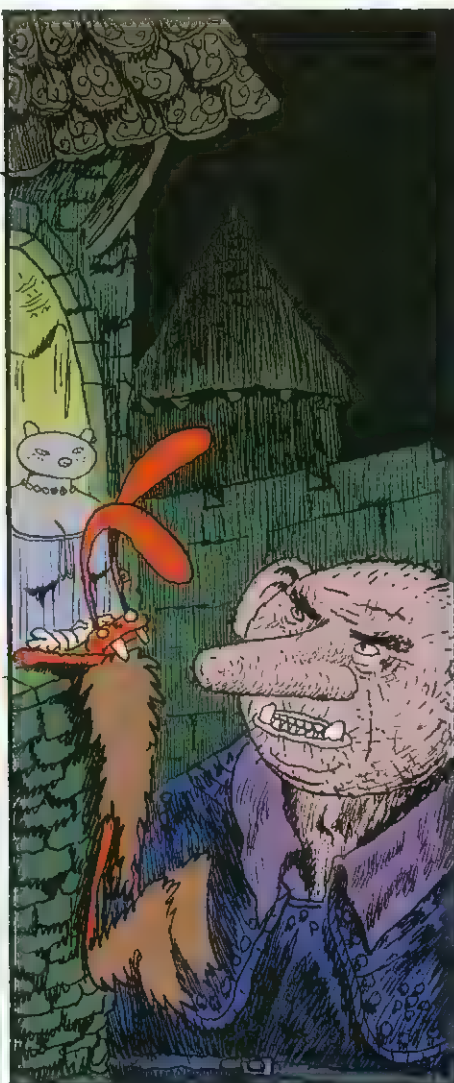
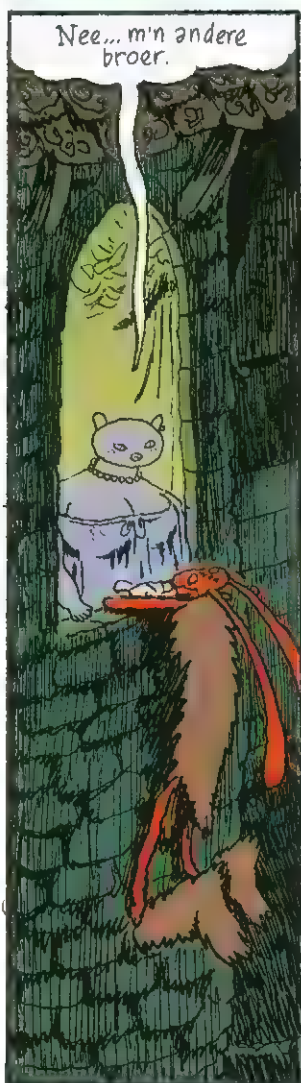

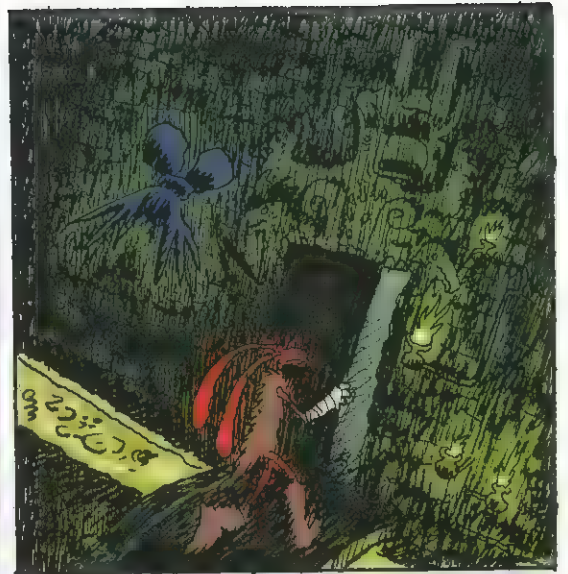

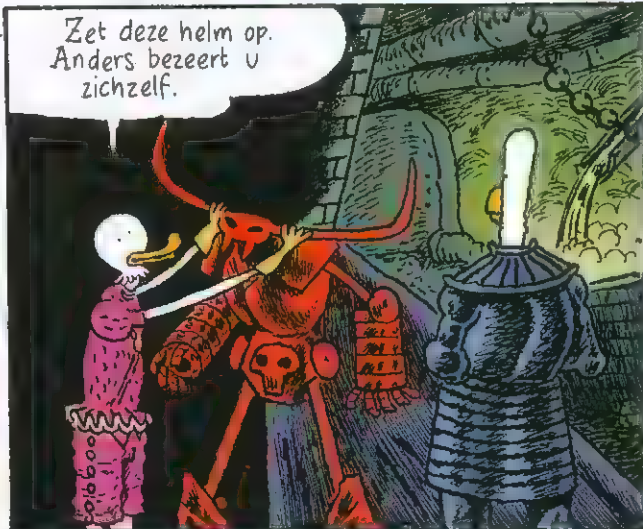
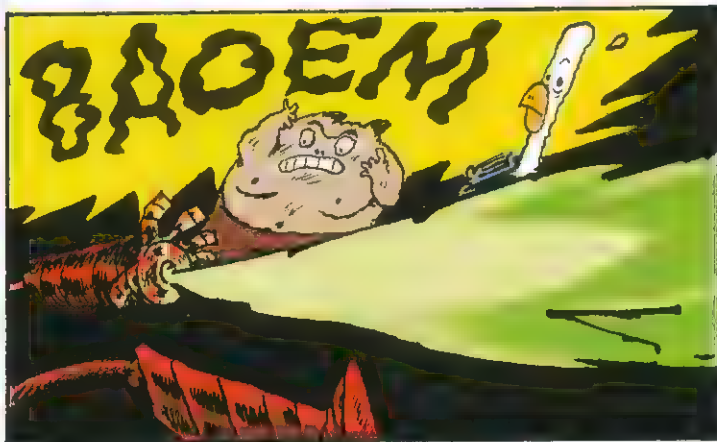

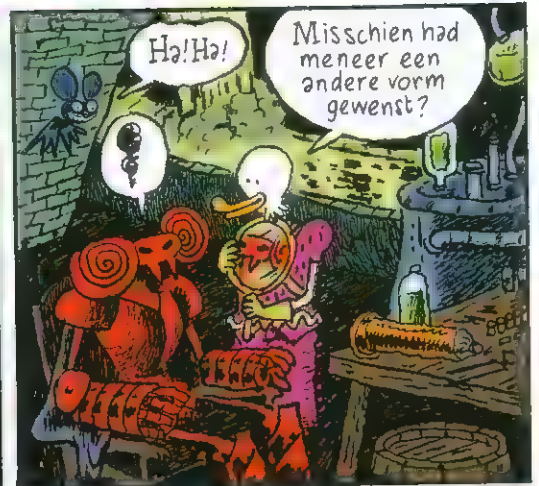

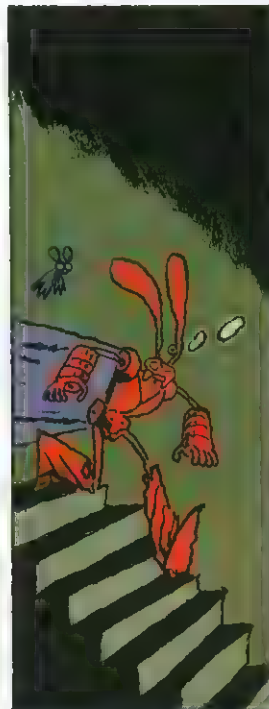
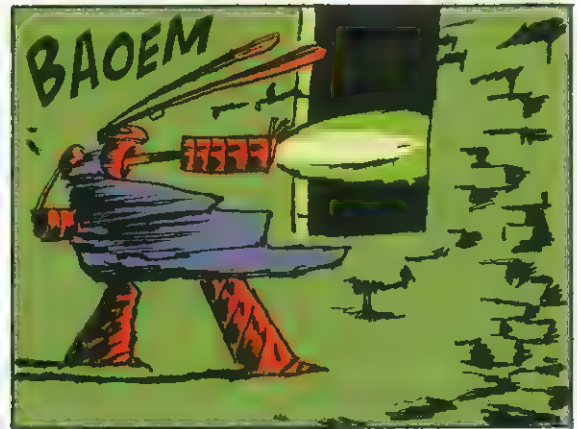
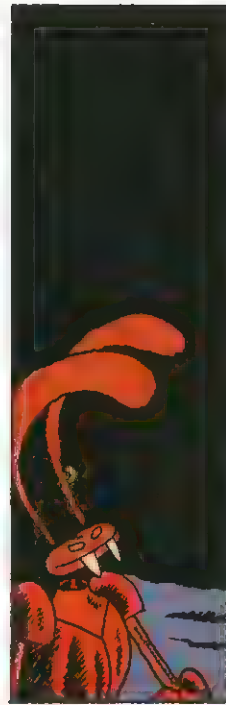

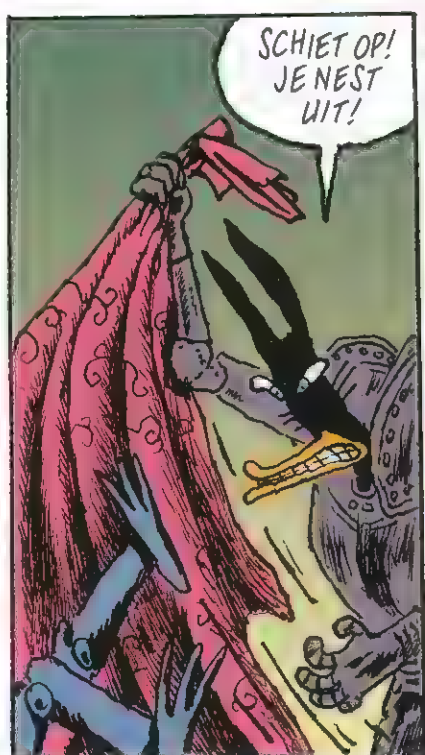

Mmm...

Mmm...
Je bent
verrukkelijk.

Meisjes denken dat
mannen alleen magere
vrouwen aantrekkelijk
vinden, maar dat
is niet zo.

Vind je me
dik?

Ja. Dat vind ik
lekker. Je bent
net een reuzin.
Het lijkt wel
alsof je van
brood bent
gemaakt.

Als ik je beetpak, is het net alsof
ik deeg kneed. Dat is een heerlijk
gevoel en je ruikt naar wit brood.
Ik zou je urenleng kunnen
aflikken.

Streel me.

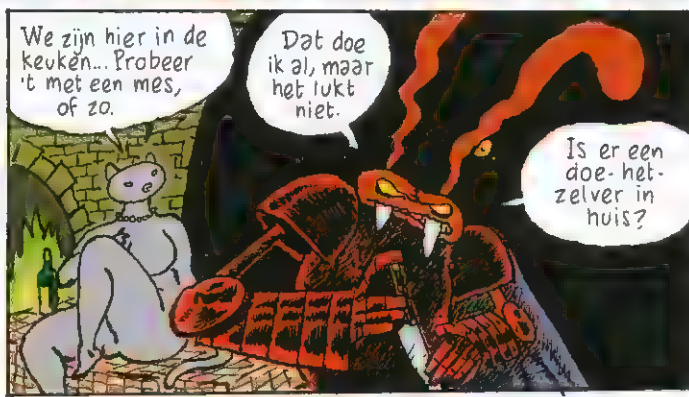
Eh...ik ben
bang dat ik
je pijn doe,
met m'n wapen-
rusting.

Neuk me
dan!

Ik kan m'n wapen-
rusting niet vittrek-
ken. Ik weet niet eens
hoe ik moet pissen.
Dat hebben ze me
niet verteld.

Heb je
niet toe-
vallig een
steek-
sleutel?

We zijn hier in de
keuken... Probeer
't met een mes,
of zo.

Dat doe
ik al, maar
het lukt
niet.

Is er een
doe-het-
zelve in
huis?

Kom, er is hier een
klokkenmaker.

Marvin de Rode!
De reus en de eend
komen er aan
en ze kijken
niet erg op-
gewekt.

Stuur de soldaten weg.
We gaan dit fatsoenlijk
oplossen, als mannen
onder elkaar.

PAPSUKAL!

Wat nu
weer?

Ik ruik papa's
geur... Hij komt
er aan.

En ik ruik ook
de geur van
oom Hyrka!

De Grote Khan is hier!

En hij
heeft het
Razende
Beest mee-
genomen.

Op je
post!

Wat?! Wil je
niet vechten?

Elyacin! Jij houdt deze
twee scherp in de
gaten. Ik ga papa
begroeten.

Ik wil
ook papa
begroeten.

Zie je papa,
Elyacin?

Ja. Hij
komt er
aan met
oom Hyrka
en zijn
spin... Heel
mooi.

Zet me op de
muur. Ik wil het
ook zien.

Nee...
dan loop je weg...
Het is beter zo, heus...

Ze hebben de hagedis
ook bij zich, de vriend
van het konijn... Hij is
vastgebonden.

Volgens mij
geeft papa hem
'n standje.

Oom Hyrka
praat nu
tegen de
oude hage-
dis.

Volgens mij
zegt hij alle-
maal leuke
dingen.

Ze maken de
oude hage-
dis los.

Ah! Ieder-
een gaat
opzij.

Oom Hyrka en de oude hagedis staan
tegenover elkaar... Ze gaan vechten.

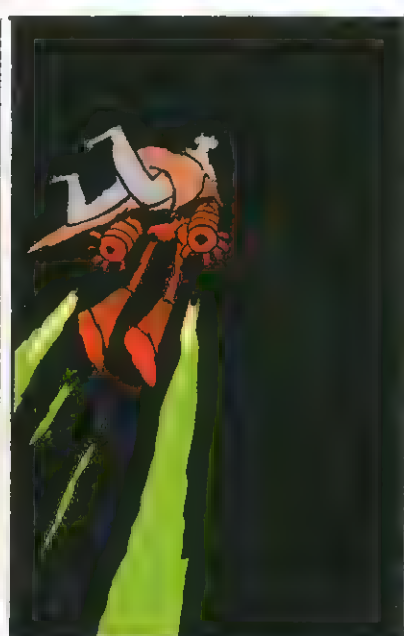
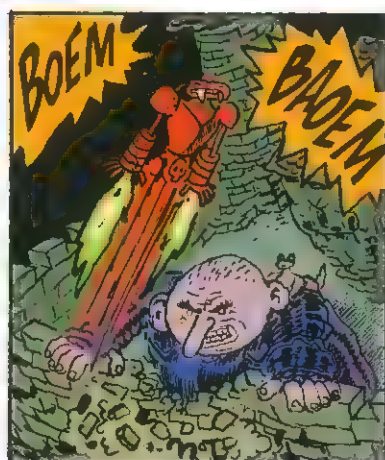
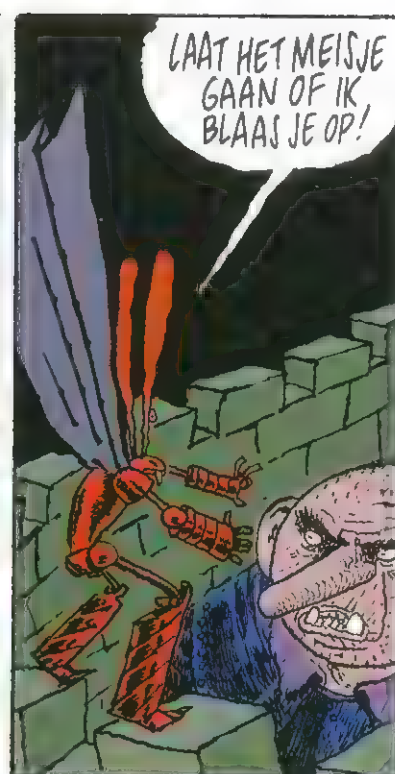
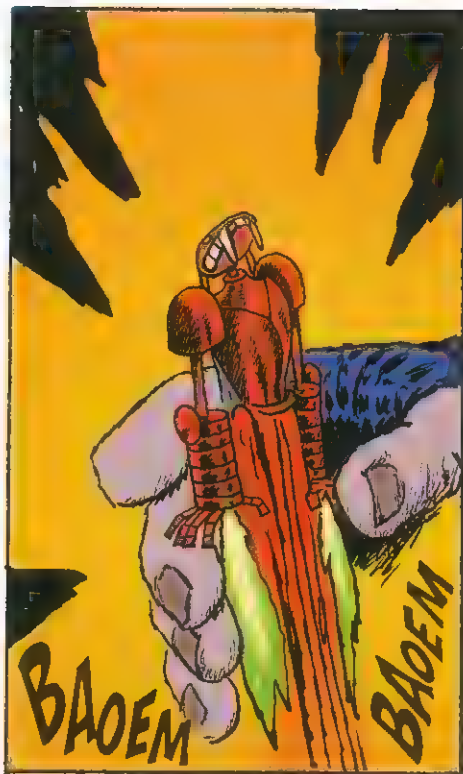
Nee! Koning Stof
is blind! Dat is niet
eerlijk.

Oom Hyrka is
ook blind... Al
heel lang...

Volgens
mij is dat
de schuld
van de oude
hagedis.

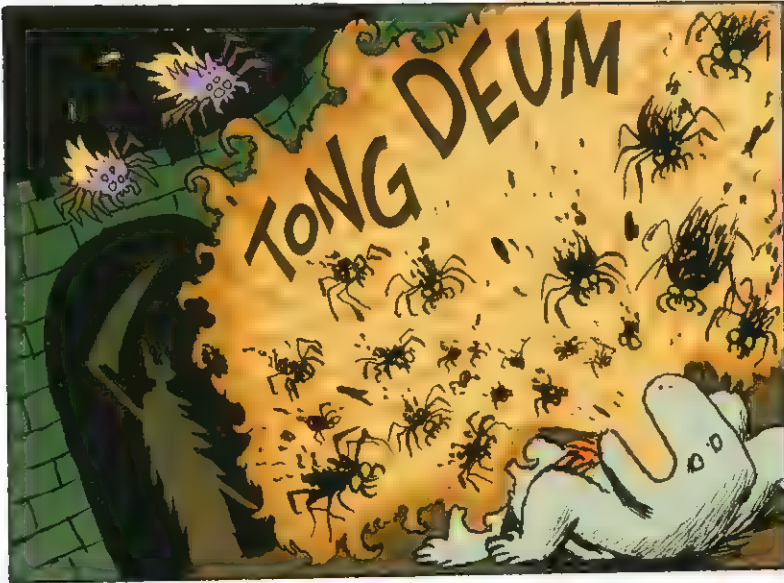

Heb je het begrepen, konijn?... Mooi. Dan dood ik je pas na het gevecht.

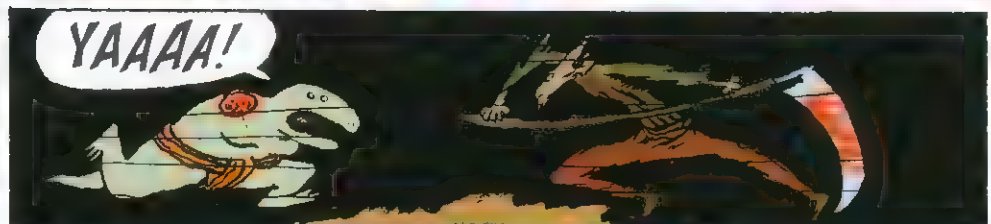

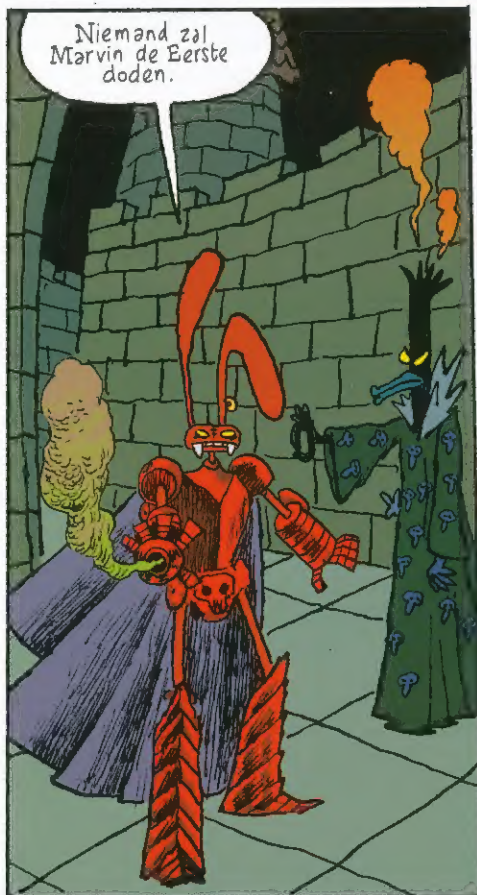
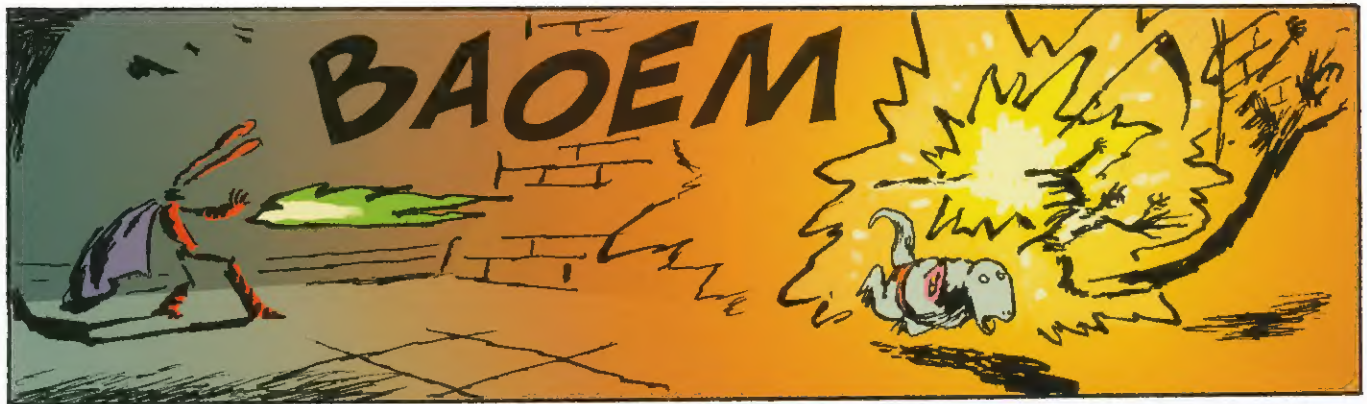

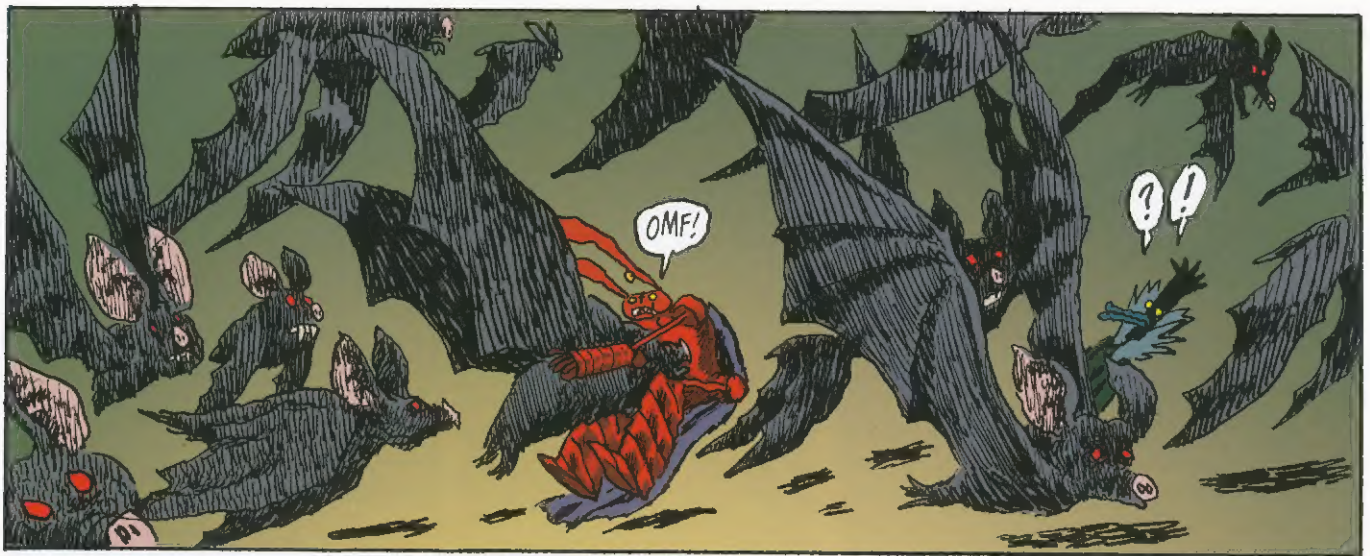

Waarom hebben jouw soldaten de vluchtelingen niet gemistraillleerd?

Het konijn heeft de enige nitro-geweren die werken, vader.

Ik zweer dat we ze terug zullen vinden, vader.

Ik heb vijftig van jouw mannen nodig.

Om de achtervolging mee in te zetten?

Om ze te offeren.

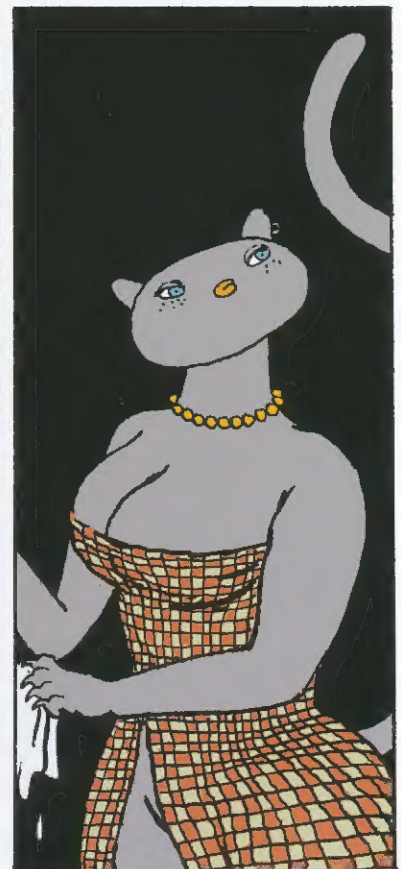

Het prikt nog steeds.

Het is de eerste keer dat iemand me pijn doet...

En het is de eerste keer dat iemand aan papa en onze broer ontsnapt.

Joann Sfar & MAGSTRONKIM

In het onstuitsbaar uitdijende en hoogst absurde universum van de verschillende *Donjon*-reeksen, waarvan de meest bekende, *Donjon Zenit*, niet langer een introductie behoeft, is *De vulkaan van Kwansuis* het tweede deel in het tijdperk *Avondschemer*, de reeks waarin het verval van de slottoren, de Donjon, centraal staat.

Iedereen is van de wereld, en de wereld is van iedereen. Zo gaat de tekst van een mooie song. De inhoud sluit naadloos aan op het motto van de handelende personages in *De Vulkaan van Kwansuis*.

Iedereen heeft namelijk zo zijn of haar specifieke problemen, en iedereen probeert daar op eigen wijze een oplossing voor te vinden. Marvin, bijvoorbeeld, is stapelverliefd op Nicole, die hem radicaal afwijst, maar hij weigert daar publiekelijk aan toe te geven. Koning Stof tobt voort. Om aan zijn stille lijden een eind te maken besluit hij tot een bezoek aan de Grote Khan, om een oude vriend te bevrijden die door de Khan gevangen wordt gehouden. Marvin, die met Nicole dus geen steek verder komt, besluit Koning Stof op zijn missie te vergezellen. Hij heeft behoefte aan gezelschap. Net als u, laat hij de koning fijntjes weten.

Hoe zal dat aflopen? Immers, iedereen is de weg kwijt, en de weg is van iedereen. En ook: alle wegen leiden naar de vulkaan van de titel.

Sfar en Trondheim scheppen een uniek oeuvre in het ritme van 'n levenswerk per jaar. Lachen, gieren, verbazen... deze twee draaien werkelijk nergens hun handen en voeten voor om. - Martin Lodewijk

€ 9,90

ISBN 90-225-3874-5

9 789022 538746